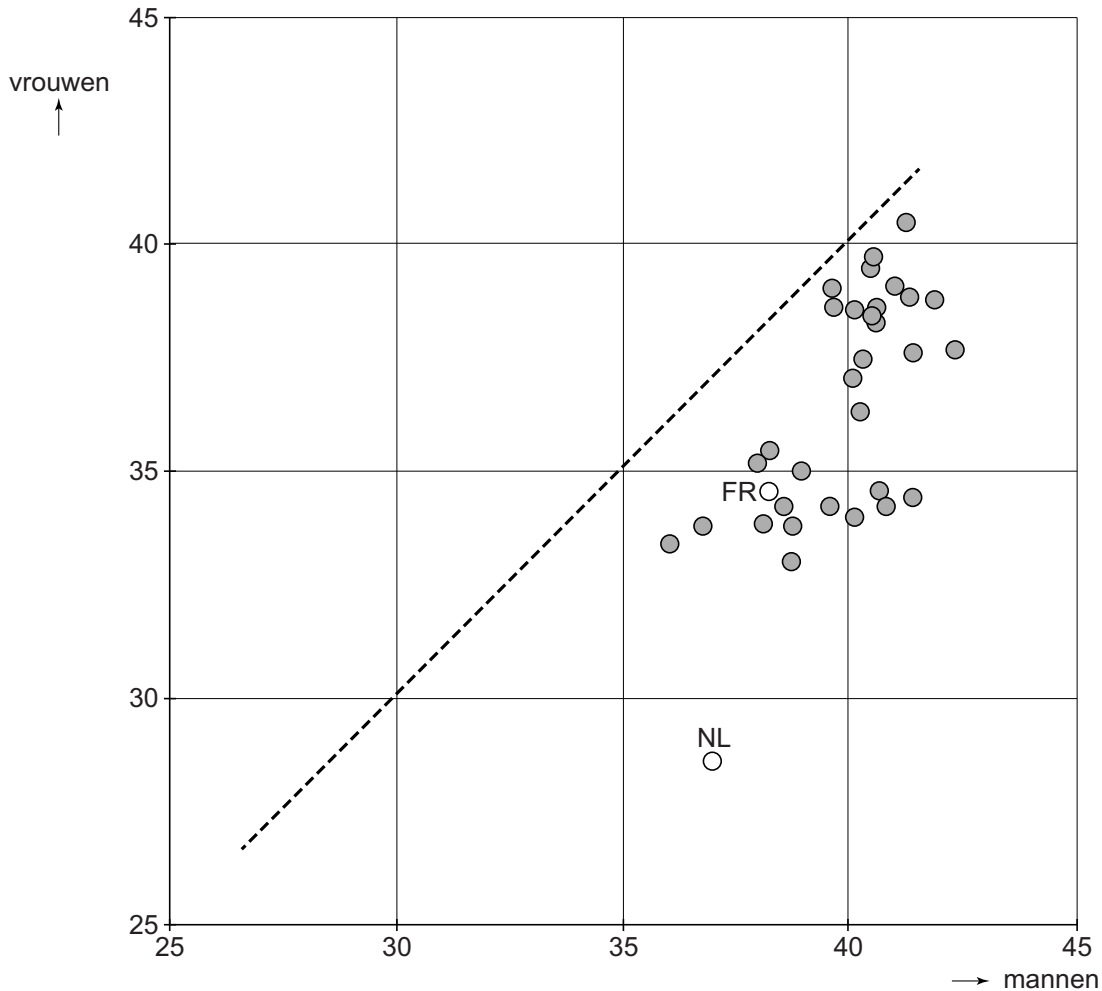

Opgave 2 Deeltijdklem

figuur 1

Arbeidsduur in uren per week van werkenden (20-35 jaar)¹⁾, naar geslacht en Europees land, 2015²⁾

noot 1 Gemiddelden zijn berekend voor vrouwen en mannen van 20 tot en met 35 jaar met betaald werk (ten minste 1 uur per week).

noot 2 Verschillen tussen vrouwen en mannen zijn voor alle landen significant ($p < 0,05$).

Toelichting

In figuur 1 wordt het aantal uren per week dat werkende mannen van 20 tot en met 35 jaar betaald werk hebben afgezet tegen het aantal uren per week dat werkende vrouwen van 20 tot en met 35 jaar betaald werk hebben, in Europese landen in 2015. Uit figuur 1 is af te lezen dat Franse werkende mannen 38 uur per week werken, terwijl Franse werkende vrouwen bijna 35 uur per week werken. Elk bolletje is een (ander) Europees land.

bron: SCP, 2018

tabel 1

Culturele dimensie van Hofstede, schaalscores Nederland en Frankrijk

	Nederland score 1-100	Frankrijk score 1-100
dimensie masculien versus feminien	14	43

Toelichting

Hoe hoger de score van het land, hoe meer masculien de cultuur van het land.

naar: christopherliechty.com

tekst 3

De dwang van de Nederlandse deeltijdcultuur

Op een Franse crèche heet de leidster een ‘*éducatrice de jeunes enfants*’¹⁾, bereidt een kok elke dag een driegangenlunch (...) en is een speciaal kantoortje ingericht voor een dokter (...). De kosten: ongeveer een tientje per dag, per kind. Een fractie van de kosten in Nederland. De Franse overheid financiert veruit het grootste deel van de kinderopvang. (...) [Kinderen] brengen er het grootste deel van hun week door: minder dan vijf dagen naar de crèche is in Frankrijk eerder uitzondering dan regel.

De meeste Nederlanders vinden dat maar niets: uit onderzoek van het Sociaal en Cultureel Planbureau (SCP, 2016) blijkt dat een minderheid van de Nederlanders het uitbesteden van de zorg voor hun jonge kinderen goed vindt, en ook dan hooguit voor een of twee dagen per week. En zo doen we het dan ook, want in Nederland is deeltijdwerken de norm. (...) Het deeltijdwerken zit er (...) diep ingesleten. Werkte een 35-jarige vrouw in 1985 gemiddeld 25 uur per week, in 2017 doet ze dat nog steeds. (...) Hoewel de afgelopen decennia het opleidingsniveau en de arbeidsparticipatie van vrouwen zijn gestegen, blijven Nederlanders “met twee maten meten”. [SCP-onderzoeker] Portegijs: “Voor een moeder vinden we één, twee of drie werkdagen ideaal, voor een vader vier of vijf dagen.”

bron: NRC Handelsblad, 2017

noot 1 *éducatrice de jeunes enfants* = opvoedster van jonge kinderen

Deeltijdklem

40 Juist omdat Nederlandse vrouwen tóch maar een paar dagen werken, hoeft de kinderopvang ook niet zo goed te zijn. De Nederlandse deeltijdcultuur is heel dwingend voor de manier waarop de kinderopvang is vormgegeven, zegt Janneke Plantenga, hoogleraar economie van de welvaartsstaat in Utrecht. De pedagogische kwaliteit is bij 45 86 procent van de crèches ‘matig’, blijkt uit kwaliteitsmetingen van het Nederlands Consortium Kinderopvang Onderzoek (NCKO). (...) De gemiddelde Nederlandse crèche is 55 wel veilig en gezellig, maar de toegevoegde waarde ervan is laag. (...) Een gevolg daarvan is wat Plantenga de ‘deeltijdklem’ noemt: Nederlandse ouders vinden het van 60 slecht ouderschap getuigen als ze hun kinderen vijf dagen per week naar de crèche zouden brengen, en dat is ook zo omdat de kwaliteit ervan niet zo goed is. En die kwaliteit 65 is niet goed omdat er zo massaal in deeltijd wordt gewerkt. (...)

Argumenten om het massale deeltijdwerken te bestrijden, zijn er genoeg[, zoals] financiële 70 afhankelijkheid (...) en gemiste carrièrekansen. Zo zitten er aanzienlijk minder vrouwen in de top van de Nederlandse beursgenoteerde bedrijven dan in de 75 Franse: nog geen 19 procent versus bijna 40 procent van de bestuurders en commissarissen is vrouw.